Ч. 294. (793.). Львів, четвер дня 27. грудня 1917. Рік III.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 12 сот. На провінції 14 сот. В зайнятих теріторіях 5 коп.

політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3). Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:		В краю і державі:		За границю:	
На рік	36·— К.	На рік	40·— К.	В Німеччині	40 мар.
„ півроку	18·— „	„ півроку	20·— „	В Америці	20 дол.
„ чвертьроку	9·— „	„ чвертьроку	10·— „	В инших державах	60 фр.
„ місяць	3·— „	„ місяць	3·60 „		

Ціна оголошень: Стрічка двошпальтова або її місце 60 с, в надісланім 1 К, в оповістках 1·50 К, в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Заява Української Парляментарної Репрезентації.

Посол Др. Евген Левицький зложив в палаті послів на підставі однодушної ухвали У. П. Р. слідуючу заяву:

Коли теперішне російське правительство в оголошенім саме комунікаті признало українську републику цілковито суверенною державою, сподієсь Українська Парляментарна Репрезентація напевно від керманичів заграничної політики австро-угорської монархії, що Австро Угорщина в недалеких мирових переговорах зійдеть ся не тільки з уповновласненими російського правительства в Петрограді, але також з заступниками Української Републики, тим більше, що тільки в останнім випадку може бути на сході мир запевнений для осередних держав і їх союзників.

Тому що керманич заграничної політики монархії вже удаєть ся на мирові переговори, не вислухавши бажань і поглядів Української Парляментарної Репрезентації як заступниці українського народу, котрий в будучім мирі є безпосередно інтересований, то Українська Парляментарна Репрезентація, свідома своєї великої відвічальности перед своїм власним народом та його будучністю, бачить ся спонукана наперед розважити всі майбутні, український нарід в Австрії дотикаючі можливости розвязки українського питаня в недалекім овремім мирі з Росією та дати вислів своїм поглядам, бажаням і застереженям.

Українська Парляментарна Репрезентація боїть ся, що теперішний керманич австро-угорської політики помимо принципу „без анексії і пошireня областий" буде обставати за своєю програмою розвязки польського питаня в так званім австро-польськім змислі також на будучих мирових переговорах, а до сього побоюваня дають узасаднену причину маніфест обох цісарів з 4. падолиста 1916. найвисша заява в Кракові д. 5. мая с. р. відомі берлінські переговори в польській справі і вкінци виводи міністра заграничних справ ґр. Черніна в угорській делеґації.

Коли би при тім стремліне до наведеної цілі з боку керманича австро угорської політики мало піти так далеко, що він бувби готов піднятись для нього яких небудь спростовань границь на сході монархії або навіть предложити запис уступки, тоді заявляємо торжественно, що ми уважаємо східну Галичину як етноґрафічну і історичну цілість і всякий поділ того українського краю мусілиби уважати насильством довершеним на найжизненнійших інтересах українського народу, бо в такім випадку полишена евентуально при Австро-Угорщині часть була би видана на насильне змайоризоване і винародовлене з боку Поляків.

З історичного боку східна Галичина творить колишне самостійне староукраїнське князівство Галич і Володимир — тепер зовесь воно урядово Галичиною і Володимирією, — котре через довший час було складовою частю великої староукраїнської Київської держави. Теперішна так звана Східна Галичина — а по правді властива Галичина — творить отже в цілости неподільну і неспродажну спадщину українського народу і може для того в цілости або остати при Австрії або так само в цілости бути прилучена до української републики, що відповідало би найвисшому ідеалови цілого українського народу.

Що до будучности східної Галичини на випадок, коли би справді мало прийти до мира з Росією без яких небудь анексій або спростовань границь на галицькій границі, то Українська Парляментарна Репрезентація жадає, щоби колишнє староукраїнське королівство Галичини і Володимирії, котре проти всякого природного і історичного права українського народу і проти його волі получено з польськими князівствами Краковом, Освенцімом і Затором доперва в році 1866 дорогою октроа як передлитавський коронний край, в рамах австро-угорської монархії відновлено і враз з українською північною Буковиною, котра вже раз була злучена з Галичиною, а евентуально також з иншими українськими областями монархії, влучено як окрему державну одиницю до союза держав.

Тимбільше мусить Українська Парляментарна Репрезентація зголосити торжественне застережене і найсильнійший протест проти того, щоби якунебудь частину тої української области, як взагалі якої небудь української области, влучено до будучої польської держави. Українська Парляментарна Репрезентація бажає польському народови повного права самоозначеня і самоуправи, але тільки на своїй етноґрафічній области. Але не допустить до того, щоби польським анексійним стремлінням і віднові польського імперіялізму жертвовано спадщину українського народу.

Тревалий мир на сході можна осягнути тільки через цілковитий державний розділ української области від польських областий.

Колиж би помимо торжественного протесту цілого українського народу при абсолютистичній управі заграничної політики монархії бралося все таки в рахубу евентуальне пожертвоване української области в користь Польщі, тоді жадає український нарід в Галичині, щоби східну Галичину трактовано як під міжнародним зглядом спірну область і в дорозі заґварантованого свобідного голосованя дано населеню східної Галичини можність рішати самому в змислі права самоозначеня, до котрої держави, яка тут входила би в рахубу, край хотівби належати.

На всякий випадок не може український нарід позволити щоби в 20 столітю, по так тяжкій війні і так многих жертвах, і до того ще в часі, коли проголошено демократичний принцип права самоозначеня народів, жертвовано нарід без запитаня його на цілі столітя, щоби рішано про нас без нас.

Абсолютистична, понад головами цілих народів ведена політика, мусить з огляду на українську область викликати тим більше здивоване, коли в Українській Републиці повстав новий [illegible] жить також в інтересі австро-угорської монархії.

З Української Републики.

Українці члени мирової комісії.

З поінформованого жерела дістаємо ось такі інформації про членів Українців в мировій комісії з російської сторони в Берестю литовськім.

А саме Н. М. Любинський є відпоручником в мировій комісії від Української Центральної Ради. Пані Биценко (німецькі часописі подали хибно Бізенко), що бере участь, є діяльною українською с. революціонеркою, жінкою Українця аґронома з Москви.

Україна за загальним миром?

„N. W. Journal" приносить телеґраму з Маґдебурґа з 24. грудня: „Magdeburgische Ztg" доносить з Базилеї: „Morning Post" доносить: Українське правительство оголосило на жадане своїх військових комітетів проклямацію за загальним миром. Зворот руху української сепарації загрожує безпосередно політиці румунського правительства і по части також тронови короля Фердинанда (?).

Полагоджене конфлікту?

„Neues W. Journal" доносить з Берліна: „Localanzeiger" подає зі Стокгольму: Після останніх петроградських депеш очікуєть ся політичної згоди між большевиками й Українською Радою. Рада має зробити значні уступки в порівнаню до їх першого виступу, большевики ще раз потвердять українського права самовизначеня. Рада в Київі зрікає ся тим остаточно початкової спроби грати в Росії провідну ролю. Невдала спроба виступу проти Петрограду викликала розріз в Генеральнім Секретаріяті (?). Винниченко утворив нове правительство. Через полагоджене українського конфлікту стало положене Каледіна неможливим. Каледін попращав ся з військом і тепер укриваєть ся.

Українські гроші.

„N. F. Presse" доносить із Стокгольму:

Український Народний Банк заповідає, що він пускає в оборот власні паперові гроші. Вибиване власних монет вже почало ся.

Виміна послів між Францією й Україною.

„Neue F. Presse" доносить із Стокгольму:

Французьке правительство іменувало полковника Демі (Demis) послом на Україні з осідком в Київі.

Українське правительство вислало дипльоматичного заступника до Парижа.

Протест Української Центральної Ради проти прилученя українських земель до Польщі.

„Dziennik Kijowski" з 28. падолиста доносить:

На засіданю Малої Ради, під проводом проф. М. Грушевського, запала одноголосно така ухвала:

„Познакомившись з протестом українського парляментарного клюбу в Австрії проти наміру прилученя тих земель Холмщини, Підляша і окупованої части Волині, де більшість населеня становлять Українці, до польського королівства, проти дальшого удержуваня українських територій Галичини в одній польській конституційній звязи, на підставі більших чи ширших автономічних прав і уважаючи з свого боку такий намір замахом насиля на право самоозначеня українського населеня, що замешкує згадані території. Українська Центральна Рада ухвалює:

1) Признати недопустимим примусове відділене від Української Народної Републики окупованих осередними дер-

жавами українських частий Холмщини, Поділя і Волині.

2) Звернути увагу міжнародної демократії на рішучий протест зорґанізованої української демократії Галичини і Буковини проти наміру рішеня про долю згаданих областий всупереч волі населеня.

3) Доложити всіх заходів, щоби населене австрійської України мало можність свобідно висказати свою волю в справі свого дальшого політичного істнованя.

4) Поручити виконане сеї ухвали Генеральному Секретаріятови України“.

„Oester. Morgenztg“ доносить із Стокгольму під датою 24. грудня:

Українська держава задумує звернути ся з предлогою до Австро-Угорщини прилучити заселені Українцями области Австрії до будучої Української держави.

Проти прилученя Волині і Холмщини до Польщі.

Союз визволеня України оголошує такий комунікат:

Часописи доносять, що перед кількома днями була на послуханю у австро-угорського міністра заграничних справ ґрафа Черніна польська депутація з Волині і предложила йому домаганя волинської людности до сполученя з Польщею.

Се вже не перший раз польські кольоністи Волині ошукують політичні сфери осередних держав мнимими домаганями людности Волині до злученя з Польщею.

Союз визволеня України уважає своїм обовязком піднести рішучий протест проти виданя бажань кількох польських панів і ксьондзів, підсунутих з Кракова і Варшави, за бажаня людности Волині, яка без огляду на національність і віру нічого спільного з Польщею не мала і не хоче мати.

Разом з тим Союз визволеня України протестує проти насилуваня волі населеня влучених до люблинського ґенерал-ґубернаторства українських повітів Холмщини — холмського, грубешівського, томашівського — яке під пресією польських суспільних орґанізацій примушують ся виповідати ся за прилученєм до Польщі.

Політичні сфери осередних держав мусять знати, що переважна часть населеня Волині і Холмщини і то головно українського зістала примусово виселена або російською армією, або арміями осередних держав. Позістала на місци менша частина населеня та свіжі польські кольоністи й аґітатори з Королівства польського і Галичини не мають права забирати голосу в імени цілого населеня окупованих земель.

Позістале на місци, як і евакуоване до Росії і Австрії українське населене холмської і волинської губерні, що становить там абсолютну більшість, не раз рішуче заявлялось проти всяких польських претенсий на сі землі та виразно виповідалось за приналежністю до України.

Надзвичайний Народний Зїзд

(Звіт Секретаріяту.)

Вчера отворено о годині 10-тій рано в сали товариства „Українська Бесіда“ у Львові Надзвичайний Народний Зїзд при участи понад 150 відпоручників орґанізацій і членів Ширшого Народного Комітету, інтеліґенції, селянства і міщанства з цілої східної Галичини. З парляментарних послів взяли участь в нарадах: віцепрезидент Палати послів Юлиян Романчук, президія Української Парляментарної Репрезентації; др. Евген Петрушевич і др. Евген Левицький, др. Кость Левицький, Лев Левицький, Володимир Сінґалевич, др. Льонгин Цегельський, др. Володимир Бачинський, Вячеслав Будзиновський, др. Сидір Голубович, о. Степан Онишкевич, др. Олександер Колесса, Михайло Петрицький, — з бувших соймових послів: Іван Кивелюк, др Теофіль Кормош, др Іван Куровець, др Роман Перфецький, Теодор Рожанковський, Захар Скварко і як гість др. Михайло Король.

Зїзд отворив голова Народного Комітету др. Кость Левицький, витаючи зібраних, а з окрема наших народних діячів, членів Тіснійшого згл. Ширшого Народного Комітету, котрих за їх громадянську діяльність царські власти вивезли до Росії, а котрі тепер вернули, а іменно дра Данила Стахуру зі Самбора, о. шамбеляна дра Степана Юрика із Золочева, дра Антоня Гарасимовича зі Стрия, надрадника Романа Сосновського, бурмістра з Глинян Андрея Балтаровича і директора Данила Роговського зі Зборова, — що присутні привитали грімкими оплесками. Опісля помянув память померших членів Тіснійшого згл. Ширшого Народного Комітету, що померли або полягли від послідного Народного Зїзду в грудни 1913. В тім часі померли: основатель нашої партії і найвизначнійший український поет і громадянський діяч др. Іван Франко, наш політичний провідник посол др. Евген Олесницький і члени Ширшого Народного Комітету і наші орґанізатори: Абрагамовський Степан, міщанин в Микулинцях, пов. Тернопіль, о. Білевич Теодор декан в Буську пов. Камінка Струмілова; Берник Андрій, селянин в Лисятичах пов. Стрий; Данилович Евген, професор в Коломиї; Коляджин Евген, судія в Долині; др. Кость Корнило, лікар в Крукеничах пов. Мостиска; о. Лозоришак Мирон, парох в Осердові пов. Сокаль; Ліниньский Петро, адвокат в Сокали; др. Озаркевич Евген, лікар у Львові; Рожанський Богдан, кандидат адвокатури у Львові; Савицький Іван, студент фільософії у Львові; о. Фадусевич Юліян, професор у Львові; о посол Фолис Йосиф в Скнилові пов. Львів; Шухевич Володимир, професор у Львові і о. Ярема Теодот, декан в Болехові; в російській неволи померли: Кость Паньківський, директор Краєвого Союза Кредитового у Львові та о. др. Яремко Теодор, віцеректор духовного семинара у Львові; на поли бою полягли геройською смертю: др. Левицький Омелян, адвокат в Долини і др. Лопатинський Лев, адвокат з Копичинець. — Память їх вшанували присутні через повстане з місць.

Опісля на представлене президії Народного Комітету покликано до проводу в Зїзді:

Дра Володимира Охримовича, о. шамбеляна дра Степана Юрика і начальника громади з Небилова пов. Калуш п. Мисовича, на секретарів покликано: директора Захара Скварка, дра Альфреда Говиковича і дра Степана Барана.

Принято дневний порядок: 1) звіт дра Костя Левицького як голова Народного Комітету і звіт дра Евгена Петрушевича як голова Укр. Парл. Репрезентації, 2) реферат про потребу земельних реформ (реф. др. Ст. Баран) і 3) реферат про відбудову краю (реф. п. Василь Струк).

Провід обіймає о. др Юрик і уділяє голосу дрови Костеви Левицькому, який виголосив реферат про нашу політику від переведеня соймової виборчої реформи аж до нинішнього часу.

Референт згадавши, що соймові посли в порозуміню з Народним Комітетом приймили соймову виборчу реформу як конечність, щоби мати підставу до дальшої боротьби за автономію українського народу, — перейшов до останної делеґаційної сесії весною 1914 р., на якій українські делеґати стали на становищи т. зв. австрійської орієнтації. Се становище було згідне з заявою мужів довіря всіх українських партій Галичини, проголошеного на зїзді 7 грудня 1912 р. у Львові, коли з приводу балканської війни грозив оружний конфлікт між Австро-Угорщиною і Росією.

З вибухом війни проголосили австрійські Українці ту саму орієнтацію, якої речником стала міжпартійна орґанізація „Головна Українська Рада“, заложена 1. серпня 1914 р. у Львові.

З війною звязували ми надії, що українські землі будуть визволені з під російського і польського панованя. Про сі наші домаганя повідомлено правительства в Відни і Берліні, які приняли їх до здійсненя.

Референт представляв далї події, які наступили по занятю Галичини російськими військами. Обговорюючи переслідуваня цілого нашого народу, якому закинено зраду держави, представляв заходи політичних провідників на еміґрації, які йшли в отсих напрямах: інформоване осередних держав про наші змаганя, поборюваня згаданого закиду зради, поміч нашим виселенцям.

Для веденя української політики в часі війни по довших підготовних нарадах уконституовала ся по нарадах в Відни 5. мая 1915 р. Загальна Українська Рада, в якій були заступлені всі українські партії в Австрії і Союз визволеня України.

По уступленю російської армії зі значної части Східної Галичини Загальна Українська Рада домагала ся від правительства заряджень, які підготовилиби національно - територіяльну автономію українського народу в Австрії, а також заряджень в цїли українізації публичного житя занятих українських територіях Росії“.

Успіх в сій справі означала усунене намісника Поляка Кориговського й іменоване Колярда, який справді старав ся усунути найбільші хиби галицької адміністрації.

Далї треба згадати про офіціяльну заяву президента міністрів ґр. Штірка представникам З. У. Ради (25. VIII. і 7. IX. 1915) про намір правительства розвязати українське питане в Австрії через утворене українського коронного краю в Австрії.

Замість здійсненя сього наміру наступили акти з 4. падолиста 1916 р.,

На знак протесту застановлено діяльність З. У. Ради, а політичний провід обняла на ново зорґанізована Українська Парляментарна Репрезентація.

У. П. Р. видала маніфест з приводу актів 4. падолиста 1916 р., а на поклик Народного Комітету пішли протести з краю.

Референт переходить до кабінету Кляма і скликаня парляменту, де УПР. зложила державно-правне застережене з 30. мая 1917 про державне право українського народу в Австрії.

Обговоривши політику Зайдлера, який старав ся навязати зносини з УПР., референт переходить до нарад в Берліні з початком падолиста с. р., де рішено злучити Польське Королівство з Галичиною під Габсбурґами.

Українською відповідю на се рішене був протест УПР. в палаті послів і всенародний протест Ширшого Народного Комітету.

Наша відповідь: Під польське пановане не підемо,

як прийшла радісна для нас вість проголошеня самостійної Української Републики, УПР. зложила в австрійській палаті послів 19. с. м. недвозначну заяву:

Референт кінчить відчитанем привіту Народного Комітету Українській Народній Републиці.

Зібрані приймають сей привіт акламацією.

Іменем Української Парляментарної Репрезентації виголосив реферат її голова др Евген Петрушевич.

Свій реферат розпочав др Петрушевич схарактеризованем політичного положеня в Австрії і Німеччині в другій половині 1916 р. Зазначив, що тодішний президент міністрів ґр. Штірк відносив ся все ворожо до наших національних домагань і разом з тодішним міністром заграничних справ бар. Буряном старав ся перевести в діло старий австрійський плян сотвореня польської держави в сполуці з Австрією. Він є автором звісних патентів з 5. падолиста 1916 р., що мали докінчити ся поневоленєм австрійських Українців в відокремленій Галичині згл. в польській державі. В суті річи пішли слідами Штірка його наслідники головно др Клям-Мартініц та наслідник Буряна ґр. Чернін. Коли пляни тих керманичів Австрії і Австро-Угорщини не вдали ся, то треба се завдячити зовнішним подіям, головно потребі мира в Німеччині і Австро-Угорщині та подіям на російськім фронті і в самій Росії. Для осягненя мира закинула Німеччина свої анексійні пляни російських провінцій і піддала ревізії своїх плянів що до Польщі, що не могло не відбити ся на становище Австрії в польській, а посередно і в українській справі. Проголошене української републики перечеркнуло до певної міри польські пляни ґр. Черніна з забором українських земель.

Скликане парляменту і утворене кабінету дра Зайдлера не поліпшило вправді нашого положеня в Австрії, але дало нам атут в руки проголошувати наші домаганя і то до деякої міри перехрещувати заміри наших противників. Мають ся вражіне, що теперішний президент міністрів др Зайдлер, відносить ся до нас менше неґативно як його попередники, хоч і по нім не можна сподівати ся, що він зреалізує наші домаганя. Становище Укр. Парл. Репрезентації в загально-національній справі українській, є звісне:

З черги обговорив др Петрущевич подрібно всі заходи Укр. Парл. Репрезентації в ріжних справах: відбудови краю, допущеня нас до

Кождий передплатник „Українського Слова“ має наш внесок у своїх руках, тож просимо його виповнити і враз з зачетом грошевим переслати до Ц. к. Австр. військового фонду для вдів і сиріт у Львові, Словацького 16.

політичної адміністрації в (области шкільництва і инших дрібнійших справ военної господарки, що так дошкулюють нашому народови).

Раніші наради закінчено о год. 1. в пол. вибором комісії для виготовленя політичних резолюцій.

„Українське Слово“ в 1918 році.

За неділю зачинаємо новий адміністраційний рік. Не оголошуємо приманчивих запросин до пренумерати, не подаємо принадних проспектів, не накидаємо ся українській суспільности галасливою реклямою. Підмога, яку находили ми доси в широких кругах української суспільности, а передовсім повна свідомість, що служимо лише українській справі і більше нікому — се найсильнійша й найпевнійша основа для нашого видавництва

Не повторюємо пісоньки про небувалі труднсти, серед яких під сю пору приходить ся істнувати українській независимій часописи. Знають її всі. Тому знов приневолені ми змінити услівя предплати в той спосіб, що „Українське Слово“ коштувати ме в 1917 р.

у Львові:		поза Львовом:	
річно . .	44 К	річно . .	56 К
піврічно .	22 К	піврічно .	28 К
квартально	12 К	квартально	15 К
місячно .	4 К	місячно .	5 К

Окреме число коштувати-ме у Львові 16 с., поза Львовом 20 сот.

З незахитаною вірою, що українська суспільність відчуває і розуміє потребу часописі, що служила-би тільки українській справі — і більше нікому — вступило в новий адміністраційний рік.

Всіх прихильників просимо о скоре надіслане передплати.

Війна.

Відділ Корнілова побитий.

ПЕТРОГРАД. — Відділ Корнілова в силі 6000 людий з 200 скорострілами цілковито побито. — Моряки балтійскої і чорноморської фльоти та польський леґіон гнали за ним 100 верстов до харківської ґубернії. Наші втрати виносять 19 убитах і 92 ранених.

Большевики опанували Харків?

ПЕТРОГРАД. — Большевики опанували в Харкові заряд полудневої зелізниці, почту і телефон до Москви. Ожидають приходу большевицьких полків.

Кавказька армія на задах Каледіна.

ПЕТРОГРАД. — Пресове бюро комісарів доносить, що кавказька армія, що числить около 100 000 людий, посуваєть ся вперед на задах Каледіна. До неї прилучило ся кілька гірських племен.

Проти обовязкової військової служби.

МАЛЬБУРН (Райтер) — В референдум над обовязковою службою дано 98.000 голосів проти, — а 92.000 голосів за обовязковою службою.

НОВИНКИ.

— З наближаючим ся кінцем року просимо всіх довжників вирівнати залеглости і з огляду на потребу усталеня накладу о скоре надіслане предплати на рік 1918.

— **Значить — ідемо, як собаки брешуть.** Гідний наслідник „Słowa Polskiego“ краківський „Il Kuryer Codz“ приносить статейку „Ukraińcy przeciw.. imperyalizmowi austro polskiemu“, в котрій нібито за „Dziennik-ом Kijowsk-им“ подає звіт з перебігу зборів галицьких та буковинських Українців в Київі в ціли запротестованя проти прилученя українських земель до Польщі. І як все так і тепер держить ся „Kuryer“ засади, що лучше вмовити в читача, що сей чи той на зборах кидав „демоґоґічні кличі“, „точив їдь ненависти, до всего, що польське“. Навести сказане — нема в „Kuryera“ відваги, бо читачі могли би переконати ся, що нема ні сліду того, що редакція хоче знайти. З нагоди протесту згадує протести зїзду делеґатів Холмщини, „кидане клевет на польську культуру, на польський нарід,.. нібито панський“. Кінчить ся статейка тим, що ухвалено резолюцію, „в котрій проявив ся живо дух незаглузданого українського анексіонізму“, — Можна зрозуміти лють панів з редакції „Kuryera“, що хтось смів протестувати замість наставити карк під гарне, мережане, лискуче, але болюче ярмо — але не можно зрозуміти „польської відваги“ називати домагане своїх земель анексіонізмом... Але видно, що протест дуже „Kuryer-ови“ не по нутру, як і всім польським часописям — одним словом значить — ідемо, коли собаки брешуть.

— **Іменоване українського консерватора.** Виділ краєвий іменував дра Йосифа Пелеського членом краєвого консерваторського кола східної Галичини у Львові.

— **Проф. Покровський,** що бере участь в мирових переговорах не є — як подали німецькі часописі — „націоналістичний“ але на відворіт „соціялістичний“. Належить до партії соціяльних демократів. Звісний є яко історик. Перед війною склав велику „Історію Росії з марксистичного погляду“.

— **Як виглядає большевицьке правлінє?** Найбільший процент серед большевицьких діячів представляють жиди, тому то російський народ називає сей переворот „жидівською роботою“. Большевики працюють горячково та прихапцем. Просто на колїні рішаєть ся важні державні справи, диспонуєть ся міліонами рублів, видаєть ся прямо передомові розпорядження.

Загально в Росії панує переконане, що большевики не вдержуть ся при власти. Здаєть ся в Установчих Зборах не будуть мати більшости, тому розженуть їх силою або уневажнять вибори. Загально панує неохота до маючих кляс, яка є знаменитим підкладом різні, погромів і розрухів. З жовнірів ніхто не хоче бити ся, а одиниці що інакше думають, мордуєть ся або теоризуєть ся. Кождий большевицький жовнір дістає 10 рублів денно, але се за мало на дорожню. Ленін раз заявив, що капітал укриває склади перед пролетаріятом, для голодного лишаєть ся лиш одно: рабунок.

Така вказівка викликала в Петрограді переполох та орґанізацію горожан до самооборони.

Секретарем Леніна є жид із Тарнова Собельзон, що виступає під іменем Радек. Колись він промишляв у Галичині і польськім королівстві та був звісний під прізвищем Крадек.

— **Полекші для полонених в Росії.** Троцький видав розпорядок, силою котрого австроугорських і німецьких военних полонених увільнено від всіх примусових робіт. На будуче будуть вони трактовані як вільні робітники. Троцький поручив російським делеґатам, щоби звернули ся в Берестю литовськім до делеґатів осередних держав о подібні полекші для російських полонених.

— **Мировий рух в Анґлії змагаєсь.** З Льондону доносять: В анґлійській палаті громад стерла ся знов военна партія з партією пацифістів, котра зискує щораз більше членів. Один з пацифістичних членів палати заявив що правительство повинно само оплачувати военну пропаґанду, бо коли її оплачують богаті верстви, то повстає підозріне, що війну ведесь в інтересі капіталістів. Протягом нарад стверджено, що від червня с. р. відбуло ся в Анґлії 46 великих маніфестацій за миром, що утворено 435 мирових комітетів і роскинено понад 5 міліонів брошур. Понад 5.000 мирових зборів заповіджено на січень.

— **Обезпечене в 7-ій военній позичці** полягає на тім, що підписчик замість готівки обезпечує собі на випадок дожитя або родині на випадок вчаснійшої смерти облиґації военної позички. Ся форма підписка военної позички для підписчика найкориснійша через те, що підписчик за малу щорічну премію може забезпечити собі високу суму в облиґаціях военної позички і для держави найвигіднійша вона через те, що як найширші круги населеня за малу щорічну премію можуть брати участь в підписаню високої суми военної позички. Таким чином обезпечене в военній позичці се найліпша льокація капіталу. Вправді корисно і в инших товариствах обезпечуватись та найкориснійші умови обозпеченя має тільки ц. к. австрійський військовий Фонд вдів і сиріт. Всякі інформації уділює Товариство в Краєвім Бюрі для Східної Галичини (Відділ военних обезпечень) у Львові, ул. Словацького 16.

ОПОВІСТКИ.

Четвер, дня 27. грудня 1917.

Нині: 27. грудня гр.-кат. Тирса і Филип. римо-кат. Івана еп.

Завтра: 28. грудня гр.-кат. Елевтерія, римо-кат. Д. уб. у В.

○ Львівський Нар. Театр Тов. Укр. „Бесіда“ під дир. К. Рубчакової. Саля Тов. ім. М. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.

В суботу, дня 29. грудня 1917. „Вій“, оперетка на 4 дії Кропивницького.

В неділю дня 30. грудня 1917. „Невольник“ драма на 5 дій Кропивницького.

Початок точно о год. 7 веч. Білети скорше можна набувати в Нар. Торговли, а в день вистави від год. 5 вечером при касі театру.

○ Дирекція української приватної ґімназії в Городенці подає до відома, що в згаданій ґімназії можуть найти заняте від 15. лютого 1918 три учительські сили: 1) клясичний фільольоґ (евентуально учитель латини й иншого предмету), 2) історик (історія і ґеоґрафія) і 3) ґерманіст. Можуть зголошувати ся й жіночі учительські сили. Платня після умови з дирекцією. Зголошеня (письменні) до Дирекції ґімназії в Городенці. 2—10

З німецької головної кватири.

З дня 26. грудня.

На західнім фронті:

Артилерійна діяльність була обмежена до засіваючого огня, який на південний схід від Іпери, коло Moeuvres і Marcoing зростав переходово в силу. — Розвідні наступи французьких відділів на південь від Yrvicourt розбили ся в наглім огни й у боротьбі з близька. — Огонь, що зріс був від кількох днів на східнім березі Мози вчера змалів.

На східнім фронті:

Нічо до оповіщеня.

Македонський фронт:

Ніякої більшої боевої діяльности.

На італійськім фронті:

По сильнім артилерійнім діланю вів ворог нагальні протинаступи проти Коль дель Россо і сусідуючі зі заходу й зі сходу височини. Вони розбили ся з тяжкими втратами.

Перший ґенеральний кватирмайстер Людендорф.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

За малий гріш

можна

забезпечити будучність свою і своєї родини, а заразом причинити ся до скорого, побідного заключеня війни через обезпечене на случай смерти і дожитя в VII. воєнній позичці

В ц. к. австрійськім військовім Фонді для вдів і сиріт

у Львові, ул. Словацького 16, партер.

Обезпечити ся може кождий мущина або жінка, військовий або цивільний в віці від літ 15 до 60 на протяг 9 до 20 літ.

 До висоти 5000 К. без лікарських оглядин.

Обезпечене виконує на основі умови з ц. к. Фондом ц. к. управ. Товариство обезпечень австрійський „ФЕНІКС“ у Відни.

Усїх пояснень удїляє радо і безплатно Бюро ц. к. Фонду для вдів і сиріт (Віддїл обезпечень) у Львові, Словацького 16. 39—45

Оголошеня.

Вільна посада. Панну прийме зараз адмін. „Укр. Слова“. Конечне услівє: Писане на машинї.

Від 24 літ знана фірма церковних річий робітня церковних знарядів Петра Дуткевича в Станиславові, створила знов по інвазії, підчас якої потерпіла цілковите знищене, свій склеп в Станиславові, Мійський Базар ч. 1. Вхід від катедральної церкви. Золотить чаші огнево. 19—30

Коляди на Різдво Хр. і Щедрівки висилає по надісланю 1 К (10 шт. — К 9·50): А. ОКПИШ, Львів, Кадецька 4. 6—15

Українська Технічна Комісія відбудови краю при Краєвім Т-ві госп. „Сільский Господар“ у Львові, ул. Зіморовича 20 — займає ть ся справами технічної відбудови, переводить через своїх членів—інжинерів оцінки воєнних шкід, виконує коштописи, пляни реконструкцій і нових будівель сільських, міських і церковних, уділяє і рад пояснень в справі субвенцій, рекламацій майстрів і т. д, інтервеніює у властий, висилає формулярі подань о безворотні запомоги на відбудову хат і закупна хатної обстанови, видає і розпродує популярні брошури о відбудові. 4—4?

ХРИСТІЯНСЬКИЙ РИТІВНИЧИЙ ЗАКЛАД
ЕВГЕН МАРІАН УНҐЕР
робітня кавчукових і металевих печаток; електрична преса до металів, відзнак, прасованих відзнак, склад нумераторів, шабльонів і фарб до печаток.
Львів, Хорущина 7. 4—10

Смерть.

Нариси і оповіданя з часу великої війни

РОМАНА СЕКЕЛИ

вийшли накладом „Новітної Бібліотеки“. Автор малює в 12 нарисах переживаня людий серед страшного воєнного пожару.

Набувати по К 2·— (посилку треба оплатити окремо) в „Нов. Бібліотеці“ вул. Руська 3, або в Книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка.

НА СВЯТА!

Вже вийшли переписні листки „Червоної Калини“ — „Українське Січове Військо“ в карікатурах та колірових малюнках. 18 карток з перес. 3·40 К. При збірних замовленях 20% опусту. Замавляти на адресу: М. Угрин Безгрішний Кіш У. С. С. Etappenpost 445. 2—3 з

Німецько-український загальний — корисний

КАЛЕНДАР на 1918

для збираня поживних і лічничих ростин видав рабін Вольф Ґерстль з Яричова (Галичина), тепер у Львові, Яховича ч. 6. Ціна 40 сот., в коміс по 20 сот. 5—5

Купуйте і замовляйте!

Календарець „РУСАЛКА“ на 1918 рік

Ціна 40 сот. (з пересилкою 45 сот.). 10 шт. К 4, 25 шт. К 9, 50 шт. К 17 вже оплачене.

В красній оправі як нотес К 1·20

Замовленя приймає і висилає по одержаню готівки: А. ОКПИШ, Львів, Кадецька 4. 27—50

Конкурс.

Головна Управа „Народної Торговлї“ у Львові прийме до своїх бюр: двох кореспондентів, між тими одного з німецькою мовою, двох ревізорів спілок, дві дїєтарки вправні в писаню на машинї і з добрим почерком письма і кількох маґазинерів. Першенство до принятя мають ті, що укінчили науку в ц. Академії торговельній або бодай торговельну школу і ті, що викажуть ся довшою бюровою службою, а до занятя в маґазинах інваліди фізично до маґазинових робіт придатні.

Поданя з долученем відписів свідоцтв до теперішного занятя приймає дирекція до кінця грудня 1917.

Пошукую мужа Макима Музику 1885 р. родженого в Кругові, при 35 полку обор. кр. III. комп., від 1914 р. не ма вісти. О відомість просить Анна Музика, Зазулї Золочів. 1—2

Дуже корисні услівя!

Около 70% звичайних премій!

ОБЕЗПЕЧЕНЄ у ВОЄННІЙ ПОЗИЧЦЇ

се найдешевший спосіб підмоги.

Хто підписує воєнну позичку через обезпечене повинен зробити се тільки в

„Карпатії“

В справі сего обезпеченя належить звертати ся до Дирекції

„Карпатії“ у Львові, ул. Руська ч. 18.

Україна між Польщею й Росією!

Історичний огляд відношеня польських і російських революційних партій до справи самостійности українського народу дає праця

Дра М. Лозинського

„Польський і руський революційний рух і Україна“.

(стор. VIII+200. Ціна 3 кор.).

Того ж автора „ЛЮДИ“, біоґрафічно літературні нариси (Драгоманів, Франко, Павлик, Сембратович, Бернзон, Реклін, Крапоткін, Толстой, Турґенев, Ґарібальді) з портретами. (Стор. 132. Ціна 1 кор. 50 сот.

ПОРУЧАЄ: **Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.**

Позір! важне!

Хто хоче без учителя научити ся по німецьки, се хай замовить собі сейчас українсько-німецький

САМОУЧОК

(зі словарцем)

укладу О. СОЛТИСА (4-те побільшене видане). Ціна К 2, з почтовою оплатою К 2·50. — Висилка лише за готівку. Замовленя і гроші прошу присилати на адресу: А. ОКПИШ, Львів ул. Кадецька ч. 4.

Увага: Сей Самоучок уложений після випробованого вже способу научаня! Важне і для учителів уділяючих початків німецької мови як також учеників і приготовляючих ся до вступних іспитів.

Видає і відвічає за ред.: Др. Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.